CEBRAİL'İN VAHİY DIŞINDA HZ. PEYGAMBER'E GELİŞİ (1)

Değerli Hocam, Selam eder ellerinizden öperim. Şöyle bir sorum olacak. Kur'an da *"Biz ancak rabbinin izniyle ineriz"*
mealinde bir ayet var. Şimdi Cebrail a.s .sadece Kur'an vahyini getirirken mi peygamberimiz ile irtibat halinde oluyordu, yoksa Kur'an vahyi dışında da Peygamberimizle sürekli irtibat halinde miydi? Hayırlı geceler...

Cevap: Cebrail Aleyhisselâm vahiy dışında da Hz. Peygamber'e gelir, ona bazı işaretler yapardı. Bir örnek olarak Kurayza Savaşını anımsayabiliriz:

Hendek Savaşında istedikleri sonuca ulaşamayan Müşrikler çekip gittikten sonra Müslümanlar da evlerine dönmüşlerdi. Peygamber (s.a.v.) Ümmü Seleme'nin evinde, seferin toz ve toprağından henüz yıkanmış iken Cebrâîl Aleyhisselâm göründü, başındaki toprağı silkeleyen Cebrâîl:

– Sen silâhı bıraktın mı? Fakat biz (melekler) silâhımızı bırakmadık. Şunların üstüne yürü! Dedi ve Kurayza tarafını gösterdi (Tehzîbu Sîreti İbn Hişâm: 1/196-206; Ğazavâtu'r-Rasûl ve Serâyâhu, s. 65-74; et-Tefsîru'l-hadîs: 8/252) .

Başka rivâyette Cebrâîl, ipek sarık sarmış ve atlas eğerli bir katıra binmiş olarak Peygamber'e görünmüş: *"Melekler silâhlarını bırakmadılar, şimdi ben o kavmi takipten geliyorum. Allah sana kalkıp Kurayza Oğulları üzerine yürümeni emrediyor!"* demiştir.

– İkindi namazını Kurayza Oğulları yurdunda kılacağız! dedi.

Medîne'de, Abdullah ibn Ümmi Mektûm'u yerine vekil bırakarak yürüdü. Bayrağı Alî ibn Ebîtâlib'e verdi.

Kurayza Oğullarını kuşattı. Kuşatma yirmi beş gün sürdü. Kayıtsız, şartsız teslim olmalarını

istedi. Barış isteklerini de reddetti. Yalnız seçecekleri bir hakemin vereceği hükme razı olacağını bildirdi.

Kuşatma altında bir kurtuluş umudu kalmadığını anlayan Kurayza Oğulları, müttefikleri olan Evs'in lideri Sa'd ibn Mu'âz'ın hükmüne razı olacaklarını bildirdiler. Bu arada Peygamber'e haber salıp, istişârede bulunmak üzere Ebû Lübâbe'yi göndermesini istediler. Sa'd'ın vereceği hüküm hakkında düşüncesini sormak istedikleri Ebû Lübâbe gelince erkekler ayağa kalktılar, kadınlar ve çocuklar başına toplanıp ağlaştılar:

– Ne dersin Ebû Lübâbe, Muhammed'in hükmüne boyun eğip teslim olalım mı? dediler.

Durumlarına acıyan Ebû Lübâbe

– Evet, dedi ama elini de boğazına götürerek teslim oldukları takdirde kesileceklerini imâ etti.

Bu tutumuyla Allah'ın Elçisi'ne hıyanet ettiğinin farkına varan Ebû Lübâbe, hemen Peygamber'in mescidine gidip kendisini direğe bağladı ve: *"Allah bu yaptığım günâhı affedinceye dek yerimden kalkmayacağım!"* dedi. Peygamber (s.a.v.) haberi duyunca:
"Bana gelseydi ben onun için mağfiret dilerdim. Madem ki böyle yapmış, artık Allah affetmedikçe ben onun bağını çözmem"
dedi.

Yedi gün yemeden, içmeden o halde kalan Ebû Lübâbe bayılmış, hakkında inen Enfâl: 93/27'nci âyet, Allah tarafından affedildiğini bildirince Allah'ın Elçisi gidip onun bağlarını çözmüştür (Sîretu İbn Hişâm: 2/5-6)
.

(devamı yarın..)